

LXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov Nr. 173 af 20. Marts 1918 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1. Februar 1919).

I Overensstemmelse med de ved Lovforslagets første Behandling fremsatte Udtalelser — om Ønskeligheden af paa Grundlag af de indhøstede Erfaringer at foretage enkelte Ændringer i Lov af 20. Marts 1918 ud over den af Landbrugsministeren foreslaaede — har Udvalget foretaget en almindelig Drøftelse af hele Loven og er sluttelig enedes om at stille nedenstaaende Forslag om en ny Affattelse af Lovforslaget.

Da det ved Behandlingen af Udstykningssager i den Tid, Lov Nr. 173 af 20. Marts 1918 har været i Kraft, har vist sig, at et meget stort Antal Landbrug bestaar af flere særskilt skyldsatte Lodder, og at det endda ofte er Tilfældet, at Brugets Bygninger ligger paa en af de mindre Lodder, og da saadanne særskilt skyldsatte Lodder efter den gældende Ret kan bortselges hver for sig, er der altsaa en Fare for, at Landbrug af nævnte Art formindskes, uden at der kan føres en effektiv Kontrol med, hvor langt de nedbringes.

Der er imidlertid ikke Grund til at stille de omhandlede Landbrug anderledes

end de Landbrug, der er matrikulerede under eet, og Udvalget foreslaar derfor, at der i § 1 i Forbindelse med Forbud mod Nedlægning af Landbrug optages et Forbud imod at fraskille særskilt matrikulerede Lodder fra en Ejendom uden Landbrugsministeriets Tilladelse.

Naar det i § 2 foreslaas, at Ejendomme med et Tilliggende af over 22 ha geometrisk Maal til 1 Td. Hartkorn maa nedbringes til $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, og at Jordejendomme, der godtgøres at have en Størrelse af over 3 ha boniteret Maal, maa nedbringes til denne Størrelse, sker det af Hensyn til, at Hartkornet i flere Egne af Jylland ikke kan lægges til Grund ved Bedømmelsen af Ejendommens Størrelse.

Naar der endelig i § 3, sidste Stykke, stilles Forslag om, at Dispensationer fra denne Lov kun kan meddeles, hvis vedkommende Kommunalbestyrelse ved en Beslutning paa et Møde vedtager at anbefale Andragendet derom, er det, fordi Udvalget formener, at disse Dispensationer ifølge deres Betydning og hele Karakter ikke bør afgøres administrativt.